

at negte Lønningen til en Lærer i Plante-fysiologi ved Landbohøjskolen, og Vædringsfor-
 slaget under Nr. 8, der ligeledes er stillet af Udvalgets Flertal, gaar ud paa at negte 4 personlige Tillæg til Højskolens Lærere. Meningen med disse Regtelser er ikke at tage endeligt Standpunkt i denne Sag, Meningen dermed er, at, saalænge Landbohøjskoleloven ikke er kommen til Afslutning, ikke er vedtagen og udfkommen, saa længe har man ikke fundet det rigtigt her paa Finantsloven at gaa til disse Forhøielser, i hvert Fald ikke iaar. Det er altsaa at betragte som en Udsættelse, men ikke som en definitiv Regtelse. Vædringsforslagene under Nr. 9 og 10 ere stillede af Ministeren i Genhold til et af Udvalget selv under Samraadene ved 2den Behandling udtalt Samt. Det er en Selvfølge, at det er tiltraadt.

Saa er der et Vædringsforslag under Nr. 12, som er stillet af Ministeren og kun tiltraadt af et Mindretal. Det gaar ud paa, som de Herrer ville se af Bilagene, at Staten skal iværksætte Sildefiskeri og Havfiskeri i Skagerak efter en forbedret Methode efter samme Fremgangsmaade, som de hollandske Fiskere bruge, navnlig ikke blot med Hensyn til selve Fiskeriet, men ogsaa med Hensyn til Fiskenes Tilberedelse og Forsendelse, for igjennem dette at lære vor Fiskeribefolkning, hvorledes den skal tage fat paa disse Ting, og altsaa uddanne den saaledes, at den kan blive i Stand til at tage Konkurrencen op med fremmede Fiskere, hvad den utvivlsomt nu ikke kan. Forslaget er imidlertid af en saa principiel ny Karakter, nemlig at Staten ligefrem bliver Industriadrivende paa dette Omraade for at vise Veien, at man ikke tror, for Diebliffet i alt Fald, at kunne gaa ind paa Forslaget. Der vilde i hvert Tilfælde forudsætte en nærmere Drøftelse, som der ikke har været Tid til, og det vil overhovedet være tvivlsomt, om denne Sag bør iværksættes paa den Maade, at Staten direkte bliver Industriadrivende, og om det ikke vilde være rigtigere at gjøre nyt Forsøg i en Retning, som forøvrigt tilbørlig er mislykket, nemlig at støtte privat Virksomhed i saa Henseende. Flertallet kan ikke gaa med til dette Forslag. Saa har jeg ikke videre Bemærkninger at gjøre til Vædringsforslagene under § 19, og jeg skal da gaa over til Vædringsforslagene paa § 26.

Der er et Forslag om Gjennemskjæringen af Nymindegab. Det er stillet af Udvalgets Flertal og slutter sig til et Andragende og til den Forhandling, som fandt Sted under 2den Behandling, hvor jeg, som de Herrer ville erindre, gjorde opmærksom paa, at der var fremkommet et Andragende, som gik ud paa at afhjælpe de værste Ulemper for Liden ved Nymindegab derved, at man skaffede en Gjennemskjæring tilveie paa et Sted, hvor den let og ret billig kunde tilveiebringes, i Haab om, at der derigjennem skulde kunne afhjælpes nogle af de Ulemper, der følge af den forhøiede Vandstand, men ogsaa mulig aabnes Chancer for en bedre Afgang for Fiskerne i Fjorden. Dette Forslag er som sagt stillet i Genhold til et fra Beboere ved Fjorden støttet Andragende, og det er ogsaa naturligt, at man har ment at burde udtale sig for det her, men selvfølgelig er det ikke Udvalgets Mening, ved at bringe dette Forslag frem og ved at stille Forslag til en Bevilling af 80,000 Kr. til dette Formaal, at ville erklære dette Spørgsmaal om Forholdene ved Nymindegab og Ringløbing Fjord for løst, thi det er det utvivlsomt ikke. Det er tværtimod Udvalgets Mening, at disse Spørgsmaal burde løses, og at der til deres Løsning vil kræves betydelig større Beløb end det, der her er Tale om. Men stille Forslag om en bestemt Løsning eller stille Forslag, der gik ud paa at vælge imellem alle de Planer, der indkomme, har Udvalget ikke ment at kunne gjøre. Derimod har man dog troet at burde fremskynde Sagen ved at give Ministeren en saadan Bevilling, for at han kan imødekomme det Andragende, som er kommet til ham, og som han har lovet at ville gjøre til Gjenstand for Undersøgelse i Sommerens Løb. Vædringsforslaget under Nr. 67 er tiltraadt af Udvalget, dertil slutter sig et mindre Forslag fra et enkelt Medlem, men da dette enkelte Medlem formentlig selv vil motivere sit Forslag, skal jeg nu ikke gaa nærmere ind derpaa. Gele Udvalget er enig om at tiltræde det Forslag, som er stillet fra Regjeringens Side om Tilflugt til Digelaget paa Lolland, skjøndt man jo har ikke saa få Indvendinger derimod, idet man ikke anser den Maade, hvorpaa Fordelingen af disse Byrder er ordnet, fuldt billig mod Lodsseierne derved. Men nu saa sent paa Samlingen at komme til en anden Ordning vil jo ikke være muligt, og en Udsættelse af Sagen vil